

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoPr/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202318
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718202318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: Z. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom I. XX, štátne občianstvo G. republika, práv. zast. JUDr. Ivo Babjak, advokát, Sov. hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: I.C.A. s.r.o. so sídlom Bardejovská 747, Svidník, IČO: 31662013, práv. zast. JUDr. Marta Maruniaková, advokátka, Sov. hrdinov 200/33, Svidník, v konaní o zaplatenie 2.595,95 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12Cpr/12/2018-157 zo dňa 18.03.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 2.595,95 eur s úrokom z omeškania a trovy konania. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia žalovanej sumy, ktorú odôvodnila tým, že u žalovaného pracovala ako šička. Žalovaný jej nezaplatil odstupné, na ktoré mala nárok a tiež jej nesprávny vyplácal mzdu - žalobkyňa mala byť zaradená do druhého stupňa náročnosti pracovných miest, lebo vykonávala funkciu, ktorá zodpovedá pracovnému miestu zodpovedajúcemu druhému stupňu náročnosti práce. Súd prvej inštancie uviedol, že v časti uplatneného nároku na odstupné 240 eur žalovaný nespochybnil skutkové tvrdenia žalobkyne a tento nárok súd považoval za nesporný. Aj jej návrh na zaplatenie mzdy vo výške rozdielu medzi minimálnym mzdovým nárokom a nárokom pre druhý stupeň náročnosti práce súd uznal za dôvodný. Z obsahu pracovnej zmluvy je pochybné, že žalobkyňa pracovala ako šička. Popísala súhrn vykonávaných jednotlivých pracovných operácií. Vychádzajúc z jej skutkových tvrdení a obsahu pracovnej zmluvy, vzorovej náplne práce vyhotovenej žalovaným, z rozsudku 12Cpr/16/2016 no najmä z rozhodnutí Inšpektorátu práce, ktorý žalovanému práve za obdobné nedostatky uložil opakovane sankciu v správnom konaní, je nepochybné, že pracovnú činnosť žalobkyne charakterizuje výkon ucelených obslužných rutinných prác alebo odborných rutinných kontrolovateľných prác podľa daných postupov. Žalovaný však žalobkyni vyplácal minimálnu mzdu v prvom stupni náročnosti práce, pričom charakter vykonávanej práce zodpovedal druhému stupňu. Preto je povinný žalobkyni doplatiť mzdu. Doplatok mzdy za jednotlivé mesiace predstavuje rozdiel medzi hrubou mzdou vyplatenou žalovaným a sadzbou minimálneho mzdového nároku pre druhý stupeň náročnosti pracovného miesta s koeficientom 1,2 násobku hodinovej minimálnej mzdy. Žalovaný popretie skutkových tvrdení žalobkyne konštatovaním, že žalobkyňa vykonávala iba pomocné práce, nijako nepreukázal a jeho obranu súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Túto vyvrátila samotná žalobkyňa vo svojej výpovedi a je spochybnená aj predloženými listinnými dôkazmi. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom, z ktorých má vyplývať, že žalovaný nesprávne zariadil žalobkyňu do prvého stupňa náročnosti práce. Z protokolu o kontrole Inšpektorátu práce C. nevyplýva, že všeobecne všetky šičky majú byť zaradené do druhého stupňa náročnosti práce. Sú tam uvedené šičky menovite a žalobkyňa medzi nimi nie je uvedená. Žalovaný trvá na tom, že žalobkyňa nevykonávala operácie zaradené do druhého stupňa náročnosti práce. Súd nezobral do úvahy dôkaz predložený žalovaným s názvom „Náplň práce“, vychádzal okrem iného aj z rozsudku OS Poprad v inej veci bez toho, aby porovnal okolnosti prípadu. Nebral do úvahy tvrdenie žalovaného, že Inšpektorát práce neposudzoval všetky pracovné pozície, a medzi posudzovanými zamestnancami žalobkyňa nebola. Poukázal na to, že o zaradení do stupňa náročnosti práce rozhoduje zamestnávateľ a aj rovnaké pracovné zaradenie podľa pracovnej zmluvy pomenovanej napr. ako šička, zvärač, zámočník neznamená rovnaký stupeň náročnosti práce. Za účelové považoval zohľadnenie iných konaní týkajúcich sa iných zamestnankýň bez toho, aby súd skúmal konkrétne situácie v týchto iných prípadoch, ktoré sú rôzne a nie sú porovnateľné s touto vecou. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne o veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

5. Podľa prílohy č. 1 Zákonníka práce: Pracovné miesta sú podľa miery zložitosti, zodpovednosti a namáhavosti práce zamestnanca vymedzené týmito charakteristikami:

a) pracovné miesto zodpovedajúce prvému stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon pomocných, prípravných alebo manipulačných prác podľa presných postupov a pokynov

b) pracovné miesto zodpovedajúce druhému stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon ucelených obslužných rutinných prác alebo odborných rutinných kontrolovateľných prác podľa daných postupov alebo prevádzkových režimov, alebo prác spojených s hmotnou zodpovednosťou; výkon jednoduchých remeselných prác; výkon sanitárnych pracovných činností v zdravotníctve; výkon opakovaných, kontrolovateľných prác administratívnych, hospodárskosprávnych, prevádzkovo-technických alebo ekonomických podľa pokynov alebo ustanovených postupov

6. Podstatné pre danú právnu vec je, že druh práce žalobkyne (ktorý žalobkyňa popísala) zodpovedá charakteristike podľa prílohy č. 1 Zákonníka práce pod písm. b), teda jedná sa o ucelenú obslužnú rutinnú prácu alebo odborné rutinné kontrolovateľné práce podľa daných postupov alebo prevádzkových režimov, výkon jednoduchých remeselných prác. Rovnaký záver vyplýva aj z protokolu Inšpektorátu bezpečnosti práce, z ktorého vyplýva, že žalovaný nesprávne zaraďoval svoje zamestnankyne do prvého stupňa náročnosti pracovných miest. Odvolacie námietky žalovaného teda v konaní neboli preukázané, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, žalovaný bol v celom rozsahu neúspešný, a preto má žalobkyňa nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.